

Ärsgång.

Välibatarna drogs upp före jul och välvodes

och de var förra på en planch. Tills man behövdes till att väcka en sådan båt.

Den som var "förmann" (si kallades ju den tiden den, som förstod fisket på en båt. Han skulle alltid sitta vid roret, när de bördde ut; sen fick han byta om. Han skulle också veta, var de skulle få fisk.) fick ej tala eller åta, utan skulle gå fastande ända till mitten till nästa år kl. 12. Innan gitte han bring den välvda båten. Om nioon kommade i båten, skulle det gi bra, och man skulle komma fort åstad. Han kunde han se nyra mänviskor sitta på båten, då skulle en olyckor ske, och mänviskoras drunkna. Den fiskare, förd Grönkvist, sät vid ärsgång

2.

4225

sin förestående död. Härav och en dräng drunk-
nade också sedan.

Om vid årsjöng ett liktig nötter,
hände det sedan i verkligheten, att
nijor dog.

LUND² UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skrake vid fiske

När man fiskar sill, har man lura
och kobbas alltefter sittens djupgående. Om
de nu bat flicka sill på sitt djupkobbing
lyckas man ett par, de funnar för de
andra i de andres båtarna. Dessa givs sen
ut och kobbade på, som de andra sagt, och
givs ingenting. Det var på grund av armod.
Ytterligen.

Om de tog en "fulla pirur" från någon
annan, så tog de furen från dem. Diskar
om storlek skart från garnen i en liten
man furen från dem, som fikkade med
demna.

4
4225

Tryg vid fiske.

För länge sedan gick jag vid fiske på vägen
med sommaren. En gång skulle min far den
om efter "gräfisk" (= gäddor och abborre). Det var
vid Östra Böls. Plötsligt "tryckte" han ej "rocka"
men han tryckte, att nioon var och ville dra
med. Han blev rädd, och då släppte det, ty
för dem var äro förfärdiga, för dem vilde det.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Om sjukdomar i deras botande.

Om nigen hade blivit "gästakrypt", så
hade man hela dagen i brända man
kreat över honom, för att sjukdomen skulle
ga i best med kölen.

Om röd allt bota sjukdomar var,
att för fäidsfickor fändes end på och dags. Tre
gringar kring den sjuka, och du skulle ha
möjligheten att bli fri sjukdom.

6.
4225

Bisköt före.

För hundrde år mycket stora vattenhov ån
nu. Den är de största vattenhorna runt 12 almar
läng.

För fyra framtidens gårdar och fiskar
med. Döporna fick följa med sina hushänder
i orak. Likaså fyra de hälpta till att
dra om.

6

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Blekinge

Bråviken vid

Höllaryd ovan

1933

F. Kyrk. Bråv.-Björne Hölets från 7
4225

Karlskrona

Om smuggling ber. Mattias Svensson

Johan Landström far, kallad "Gustav-gubben" smugglade. Hande ett fruntimmer med sig och låg upp "smugglet" i Eriksberg i land. Störs far på sitt barn just da från Bomberna. Hennes armar Gustavagubben försäkrades att bli fri själv. Han skydde det på sin far, som förra gången i Eriksberg, när han hade en litet barn då. Librål kom hem på tisdagen och hede barnet med sig i fängelset. Tack lida oskyldigt.

Gå till Mattsson på Skattö, där sedan

smugglade gick upp en last väté, för han visste ej vilken timme han skulle bli "angripen". Han hade en lucia och trapp i inneset ner till källaren, där han förvarade "smugglet". De bröt över lucianen, när

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

f 1860

Skattö.

Tullarna kom

Man smuggade tyg påsar, gardiner o.s.v.

Vadorna fogs vid Bornholm. Man fick segra
och var inte i gryta medan ibland. Sedan
gick de in om nätterna, så att tullen
ej skulle se dem. Då förfäder Janus var
en tullförestman, som bodde på Ternö.

Vadorna las upp i skären och i husen
tills tullen ränt där och undersökt.
Man fastnöd, att smuggelgods från göm-
das i en klapptor i kläder baktill på dolda.

Vadorna vildes sedan till handlare
i stan.

En gång skulle Karlstens tyg upp
godset i Karlskrona hos von Bergen. I än
(=ske i) kom di tullrakten. Då tyg s. "fästare"
i rönnan var minnade under vallen och

9
4225

drog biter utefter sig och gick fri. Dödta händer
från 70-80 år sen.

— — 9
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV
— —

Rosamond.

Magnild bodde, när hon var ung, på Kärsöbyg. Tjänade där i en gård. Ett dag gick hon ut från morgonen och föste ett barn, som hon ville märcha ut och lämna i en buske. När hon kom hem, så hördes kusbonda till henne: "Du har förlorat det du gick och bar på." Länsmannen kom upp i sitt hund, och hunden väntade upp barnunge, vars märke var alldeles omviken. Hon föste spinnhus i 10 år.

Sen tjänst hos Adolfs farfar på Kärsö. "Själv lär du!" (=Se häring den!) Jag minns henne än, när hon sätte och spände "laxanvit." Hon hade ett dicensfat med bönbitar i bedrävde sig. Brödet åt hon doppat i driften, för hon var famalös. Ibland tog

II.

4225

hon med fingrarna i drickshåret, för att
hon skulle blöta Fräden. Men hif "tutu" ar han-
pa tas på "oppståndaren", som sätte fast i en
hal.

11

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV